

telsen af hensigtsmæssig indrettede Eighuse, hvori Eigene kunne henfattes under det fornødne Tilsyn. Jeg havde havt stort Mod paa at foreslaae en Paragraph, som paabød, at der i Communerne skulde indrettes saadanne Eighuse, men jeg har ikke turdet det for Beslutningens Skyld. Jeg erkjender, at det vil være vanskeligt for simple og fattige Folk at have Liget henstaaende hos sig, og at det vil være en vigtig Sag for en Commune at have saadanne velindrettede Ligstuer, hvori Eigene kunne henstaae under stadigt Tilsyn, saalænge Attesten ikke er afgiven; men om man end ikke tør foreskrive dette som Lov, antager jeg dog, at man, efterhaanden som denne Sag, hvad jeg haaber, vinder Communernes Interesse omkring i Landet, flere Steder af egen Drift vil indrette saadanne Ligstuer, og naar man først kommer igang, dermed, antager jeg, det vil skee paa de fleste Steder, uden at det behøver at foreskrives. Det er denne Betragtning, jeg har anset det fornødent ogsaa at udtale ved denne Leilighed.

Casse: Man maa efter min Mening være den ærede Forslagsstiller Tak skyldig, fordi han har gjort det af ham foretagne Skridt, til Forebyggelse af de Farer, paa hvis Afværgelse det af ham indbragte Lovforslag er rettet. Det forekommer mig, at han i det Væsentlige har løst den Opgave, han har stillet sig, paa en heldig Maade, idet man, hvis Forslaget med de Forandringer, som ellers maatte findes fornødne, ophøies til Lov, vil have vundet en Værgelse for Afværgelse af den omhandlede Fare, som maa ansees for at være tilstrækkelig, medens Lovforslaget paa den anden Side ikke indeholder saadanne Bestemmelser, som kunne siges at være til Alenpe, eller til ufornøden Besvær for Noget. Jeg kan næsten i alt det Væsentlige dele den Anskuelse, som den ærede Forslagsstiller har fremsat om den gjældende Lovgivnings Forskrifter, og jeg troer, at hvad han har anført, allerede i og for sig vilde være tilstrækkeligt til at beguunde den Mening, jeg vil tillade mig at udtale, nemlig at de gjældende Lovbestemmelser angaaende denne Gjenstand ere af den Bessaffenhed, at de i højeste

Grad opfordre til, at man reformerer dem. Bestemmelserne for Kjøbenhavn indeholdes i en Placat af 26de Juni 1829, af hvis Forskrifter jeg kun skal udhæve den, der er Kjernepunktet i den, nemlig at ingen Præst maa kaste Jord paa et Lig, før der er Attest fra en Læge for, at der, saaledes som Forslagsstilleren nylig bemærkede, har viist sig sikkre Tegns paa, at Døden er indtraadt. Dette var nu vistnok en kun lidet heldig Bestemmelse, idet det dog maatte ligge temmelig nær, at der kan finde Begravelser Sted, uden at der bliver Spørgsmaal om Jordpaakastelse, men denne Mangel afhjælp man ved en Placat af 17de Februar 1832, hvorefter det kom til at hedde, at Ingen maatte begraves uden saadan Attest. Blandt andre spredte Gjenstande, som denne Placat omhandler, findes tillige den Bestemmelse, at Neglen ogsaa skulde gjælde med Hensyn til Dødsøde, hvorved jeg forresten skal bemærke, at denne Placat derved tildeels kom til at staae i Strid med enduel tidligere Forskrifter angaaende Dødsødtes Begravelse. Det kan imidlertid ikke undre, at Bestemmelser for Kjøbenhavn som de af mig nævnte og de i Pl. 13de Januar 1832 for Kjøbstæderne og Landet givne Bestemmelser, hvis Indhold væsentlig er blevet fremhævet af den ærede Forslagsstiller, ikke have været meget tilfredsstillende. Disse Lovbestemmelser's Sammenhæng i det Hele og de enkelte Bestemmelser vidne om, at man ikke har havt noget særdeles klart Blik for Vigtigheden af de Gjenstande, hvorved Lovgivningen bekræftigede sig, og jeg skal i denne Henseende fremhæve, at Motiverne til den Placat af 13de Januar 1832, hvorved man gjør Bestemmelserne for Kjøbenhavn anvendelige ogsaa udenfor Kjøbenhavn, bruge det, som det idetmindste synes, noget behynderligt Udtryk, at man har fundet det passende at udvide den Omhu, man har viist for Kjøbenhavn, til Kjøbstæderne og Landet. Da man ledet af dette Hensyn til det Passende i denne Udvidelse henvendte sig til Overøvrighederne omkring i Landet, viste det sig imidlertid, at i alt Fald enkelte af disse meente, at det ikke var værd at udvide denne Omhu ogsaa til Kjøbstæderne og Landet. Det er haade med Hensyn til Lovbestemmelserne i deres Sam-